AMBROSIUS MEDIOLANENSIS
2. Viertel 12. Jh.
Seite 114r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36530
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

unusquisq; cupit redimere delictum sit exercere culpe studium disciplinę. Concu
piscentia quoq; rerum malarum. et quidam motus feruidior cupiditatis di
uerbo inappetentum transfundere diuinę caritatis et amoris. atq; in eadem
natura sit uana disciplina. multoq; melioremque quam anima uoluntatem sibi
misteriorum celestium ille corporis atq; animę adpetitus adquirit. Alitur
enim animus cognitione rerum. et compta futurorum repromissione sublimior
anima opera praua fastidit. Animalis enim homo non percipit quę sunt spis
di stultitia enim illi est. spiritalis autem diiudicat omnia. ipse autem ane
mine diiudicatur. Dum uadis cum aduersario tuo ad magistratum
inuia. da operam liberari abillo. ne forte condepnet te apud iudicem. et
iudex tradat te exactori. et exactor mittat te in carcerem. Dico tibi.
non exies inde donec etiam nouissimum quadrantem reddas. Hoc etiam matheus
posuit. s; ille specialiter iste generaliter. Ille enim de reconciliandą pace dis
sidentium fratrum dictum putauit. hic de peniteniia. et omnis emendatio
ne addicti. Discutiamus igitur quis sit aduersarius. qui magistratus. qui iu
dex. qui uel exactor. quid uel puteum. et quadrantem. quę nisi quis sol
uerit mittatur in carcerem. Et iuxta matheum quidem aduersarius est cum quo
minime tibi in hac uita conuenisse uidetur. qui apud iudicem fu
turum mortuorum atq; uiuorum manentis simultatis te crimine persequitur.
Iuxta lucam autem aduersarius nr. ille pecpuc qui sem illecebras delictorum
ut habeat in supplicio participes quos habuit in errore consortes. atq;
ideo sonios quem adculpat. ut obnoxios predat adpenam. Quę nobis ca
uendum petrus apls mona dicens. aduersarius ur. diabolus tamquam
leo rapiens et rugiens quem quę deuorare. Est aduersarius nr. iuxta ma
theum omis uirtutis usus. est aplicus et pphicus sermo. qui nos ad aspe
riora percepta et duriores uitę documentum constringit. cui conuenire
nos conuenit. ut cum opibus emulemur. ne aliqua nri contumacia
abeo discussisse putatur. Iuxta lucam autem nemo nobis magis aduersa
rius quam nr. est lapsus. qui nos uitę nrę accusat indicius. in quo acco